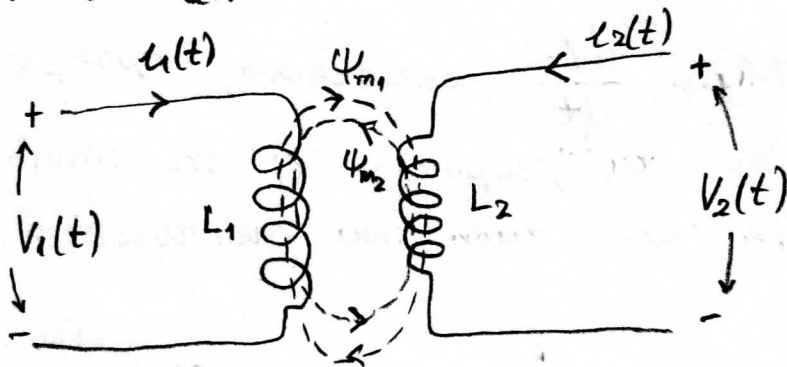

1) Στοιχείο Αμοιβαίας Επαγωγής (Μαγνητικά Συζευχμένα Πηνία)

- Έστω ότι έχουμε δύο πηνία που βρίσκονται "κοντά" το ένα στο άλλο.

Είναι δυνατόν γραμμές μαγνητικής ροής που παράγεται στο πηνίο L_1 να διέρχονται δια των σπειρών του πηνιού L_2 , και αντίστροφα. Λέμε τότε ότι τα πηνία L_1 και L_2 είναι σε "μαγνητική σύζευξη".

Οι τάσεις $V_1(t)$ και $V_2(t)$ θα γράφονται:

$$V_1(t) = L_1 \frac{di_1(t)}{dt} \pm M_{2 \rightarrow 1} \frac{di_2(t)}{dt}$$

$$V_2(t) = \pm M_{1 \rightarrow 2} \frac{di_1(t)}{dt} + L_2 \frac{di_2(t)}{dt}$$

όπου: - οι τάσεις $L_1 \frac{di_1}{dt}$ και $L_2 \frac{di_2}{dt}$ είναι οι γνωστές τάσεις λόγω αυτεπαγωγής

οι τάσεις $\pm M_{2 \rightarrow 1} \frac{di_2}{dt}$ και $\pm M_{1 \rightarrow 2} \frac{di_1}{dt}$
 οφείλονται στην μαγνητική σύνδεση των δύο πηνίων
 και συγκεκριμένα:

- ο όρος $\pm M_{2 \rightarrow 1} \frac{di_2}{dt}$ είναι η τάση που
 αναπτύσσεται στο πηνίο L_1 λόγω μεταβολής
 του ρεύματος i_2 (άρα και της μαγνητικής ροής)
 στο πηνίο L_2

- ο όρος $\pm M_{1 \rightarrow 2} \frac{di_1}{dt}$, αντιστοίχως, προέρχεται
 από μεταβολή του ρεύματος i_1 στο πηνίο L_1
 και εκφράζει την τάση που αναπτύσσεται στο
 πηνίο L_2

Οι συντελεστές $M_{2 \rightarrow 1}$ και $M_{1 \rightarrow 2}$ λέγονται
 "συντελεστές αμοιβαίας επαγωγής" και έχουν
 φυσικές διαστάσεις [Henry], όπως το L

-Τι σημαίνει το (\pm) μπροστά από τους όρους αυτούς;

Απάντηση:

Ανάλογα με τις φορές των ρευμάτων, αλλά και
 τις φορές περιέλιξης των πηνίων, είναι δυνατόν
 οι κατευθύνσεις των 2 μαγνητικών ροών σε κάθε πηνίο,

δηλαδή:

- της μαγνητικής ροής που παράγεται
 από το ρεύμα του ίδιου του πηνίου

- της μαγνητικής ροής που παράγεται
 από το ρεύμα του άλλου πηνίου

είναι δυνατόν λοιπόν, οι δύο αυτές ροές να έχουν ίδιες ή αντίθετες κατευθύνσεις

(βλ. "Ηλεκτρομαγνητισμός και Εφαρμογές", Α. Μαγουλιάς βελ 126-128)

Όταν οι δύο ροές έχουν την ίδια κατεύθυνση, οι όροι $L_1 \frac{dI_1}{dt}$ και $M_{2 \rightarrow 1} \frac{dI_2}{dt}$ (αντίστοιχα οι όροι $L_2 \frac{dI_2}{dt}$ και $M_{1 \rightarrow 2} \frac{dI_1}{dt}$) είναι ομόσημοι

Αποδεικνύεται ότι $M_{2 \rightarrow 1} = M_{1 \rightarrow 2}$ (δεν θα αναφερθεί εδώ η απόδειξη) και γι' αυτό θα γράψουμε

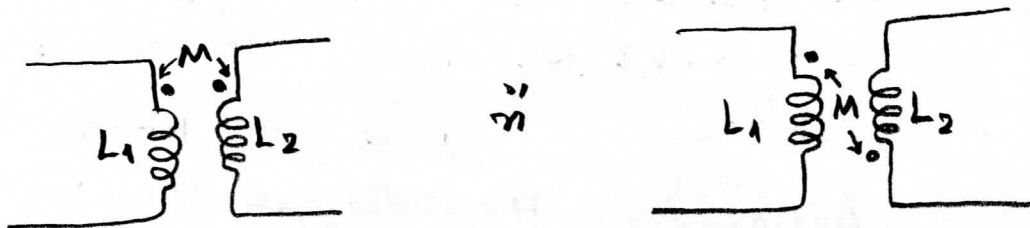
$$M_{2 \rightarrow 1} = M_{1 \rightarrow 2} = M$$

M: συντελεστής αμοιβαίας επαγωγής

Σχετίζεται με το πρόσημο του M (+) ή (-):

Επειδή η θεωρία κυκλωμάτων δεν εισέρχεται σε θέματα όπως η διεύθυνση-φορά μαγνητικής ροής (είναι θέμα Η/Μ πεδίων) έχει καθιερωθεί στην βιβλιογραφία η συμβαση με τις "τελείες". Δηλαδή:

- Σε ένα τμήμα μαγνητικά συνδεδεμένων πηνίων τοποθετείται από μια τελεία στο ένα άκρο και σε πηνίου. (βλ σχήμα)

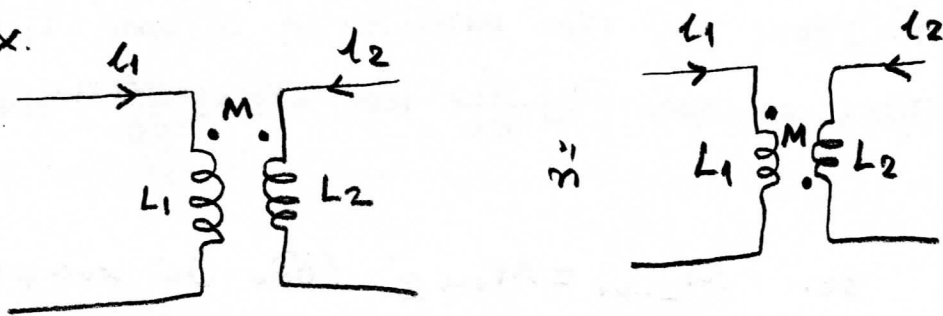

(κ.λ.π.)

Η θέση των τελειών θεωρείται εκ των προτέρων γνωστή πάντοτε.

- (4)
- ΜΕ γνώση των θεση των τελειών τοποθετούμε τα ρεύματα των πηνίων με αυθαίρετες φορές αναφοράς (όπως πάντα!)

π.χ.

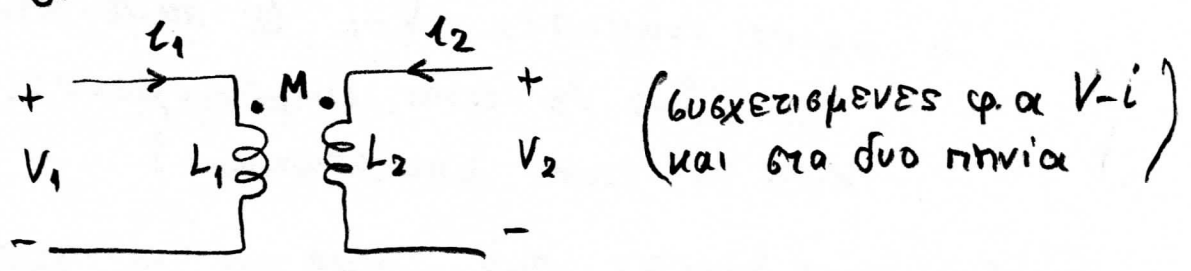
και βεβαια υπάρχουν και άλλοι συνδυασμοί
 Ο κανόνας που ισχύει είναι, ο ακόλουθος

- Αν τα ρεύματα i_1 και i_2 προσέρχονται προς τις τελείες, και τα δύο, ή απέρχονται από τις τελείες, και τα δύο τότε ο όρος $M \frac{di_k}{dt}$ ($k=1 \text{ ή } 2$) έχει το ίδιο πρόσημο με τον όρο $L_k \frac{di_k}{dt}$
- Αν ισχύει το αντίθετο δηλ ένα ρεύμα προσέρχεται και ένα απέρχεται τότε οι ανωτέρω όροι έχουν αντίθετο πρόσημο
- Χρειάζεται προσοχή εδώ στις φορές αναφοράς $V-L$ σε κάθε πηνίο

Ακολουθούν παραδείγματα

Παράδειγμα 1

- Να γραφούν οι εκφράσεις που δίνουν τις τάσεις V_1, V_2

(συσχετισμένες φ.α. $V-i$)
και στα δύο πηνία

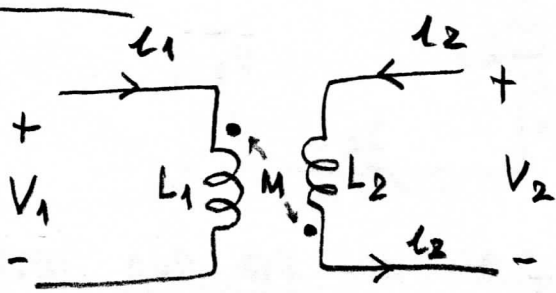
Απ/

$$V_1 = L_1 \frac{di_1}{dt} + M \frac{di_2}{dt}$$

$$V_2 = L_2 \frac{di_2}{dt} + M \frac{di_1}{dt}$$

δίνει τα ρεύματα i_1, i_2 προσέρχονται και τα δύο στις τελείες

Παράδειγμα 2

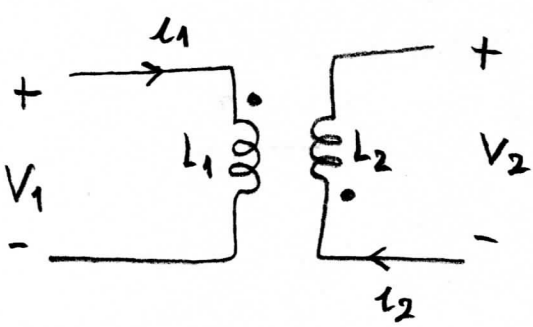
(συσχετισμένες φ.α. $V-i$)
και στα δύο πηνία

$$V_1 = L_1 \frac{di_1}{dt} - M \frac{di_2}{dt}$$

$$V_2 = L_2 \frac{di_2}{dt} - M \frac{di_1}{dt}$$

δίνει το i_1 προσέρχεται το i_2 απέρχεται

Παράδειγμα 3

(Προσεχί! το πηνίο L_2 έχει μη συσχετισμένες φ.α. !!!)

εδώ έχουμε:

$$V_1 = L_1 \frac{di_1}{dt} + M \frac{di_2}{dt}$$

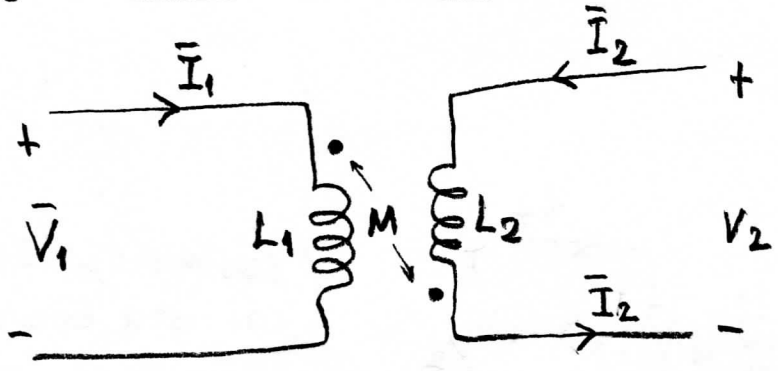
$$V_2 = -L_2 \frac{di_2}{dt} - M \frac{di_1}{dt}$$

(γιατί?)

βλέπουμε λοιπόν ότι για το πρόβλημα του Μ έχουν σημασία 2 πράγματα:

- Οι φορές αναφοράς $V-i$ σε κάθε πηνίο (συνήθως θα είναι συσχετισμένες, χωρίς όμως αυτό να είναι υποχρεωτικό!)
- Οι κατευθύνσεις των ρευμάτων σε σχέση με τις τελείες (που πάντα θα δίδεται η θέση τους)

4. Παράδειγμα στην Η.Μ.Κ.

- έχω συσχετισμένες φ.α. και στα δύο πηνία
 - το ρεύμα \bar{I}_1 προέρχεται σε τελεία ενώ το ρεύμα \bar{I}_2 απέρχεται από τελεία
- άρα

$$\bar{V}_1 = j\omega L_1 \bar{I}_1 - j\omega M \bar{I}_2$$

$$\bar{V}_2 = j\omega L_2 \bar{I}_2 - j\omega M \bar{I}_1$$

Στην διαταξη συτρυμενων πηνιων οριζουμε
τον λεγομενο συντελεστη συτρυξως k οπου

$$k = \frac{M}{\sqrt{L_1 L_2}} \quad (\text{αδιαστατος})$$

ισχυει: $0 \leq k \leq 1$

και οσο το k πλησιαζει την μοναδα τοσο

"ισχυροτερη" συτρυξη υπαρχει μεταξυ των 2 πηνιων

Αναφερομε οτι η πολυ σπουδαια πρακτικη
εφαρμοχη των συτρυμενων πηνιων ειναι βεβαια
ο μετασχηματισμς